

Dopisi.

Mozirje. (Popravek popravka.) Zadnjemu popravku iz Mozirja smo se smejali, čeprav ga je sestavil visok gospod, namreč dosluženi socijalni demokrat in sedanji pomožni uradnik pri ekspozituri. S številkami nam je dokazal, kako smo bogati, samo da je pozabil našeti tudi dolgove. Ju-hu-hu! ti preklicani dolgovi! Ko bi teh ne bilo, bil bi še marsikdo bogat! Zakaj popravek ne pove, koliko dolga je na novem loškem mostu, koliko na starem, ki ga je že voda vzela, koliko na občinski tehtnici? Sicer pa je cenilni mož segel previsoko. Kdo bo dal za golo Belo peč 8000 K? Predlagamo, naj jo za isti znesek kupi ali Ivan Lipold ali pa bivši Reichenbergov komij. — Popravek trdi, da so se občinski blagajni odprli novi dohodki. Kakšni? Ali so to novi dohodki, če je kdo obsojen na 40 K za občinske uboge? Ali so te bele kronice v občinskem računu? — Popravek prinaša tudi sejni zapisnik zaradi nezaupnice. Ali mislite, da ne vemo, kako se delajo take reči? Papir je potrpežljiv in lahko nanj napišeš, kar hočeš. Le prevdarite! Prejšnji župan je na dan volitve novega župana izjavil pred moškimi pričami, da se je sklenila nezaupnica samo dvema državnima poslancema. Naši prisežejo, da se je sklenila samo enemu državnemu poslancu in nič deželnim. Popravek pa trdi, da se je sklenila tudi deželnim poslancem. Kje je ključ tej zmešnjavi? Ali je morebiti resnica, da je izbacnjeni dopisnik v ljubljanskega smrdljivca predlagal dotično sramotilnico v nemškem jeziku, kakor se govori? Sicer pa naj bo tako ali tako, novi odbor ima sveto dolžnost, da opere madež od našega lepega trga in slovesno sklene zaupnico našim vrlim deželnim poslancem, da bo naša občina stala zopet s svetlim licem pred slovenskim ljudstvom. Nasprotnikom svetujemo še enkrat, naj pustijo naše ljudi pri miru, drugače bo ta ali drugi »pošubovec« še kaj slisal.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Naš mil. knez in škof so se odpeljali k škofovskemu zborovanju na Dunaj, kjer ostanejo delj časa.

Naš rojak iz Polensaka nadporočnik gospod Martin Majcen je dovršil vojno šolo in je pridržen k domobranskemu generalnemu štabu v Krakovem.

Imenovanje. Nadučitelj na novoustanovljeni ljudski šoli v Gotovljah je imenovan gospod Anton Šumljak, dosedanji učitelj v Zalcu. Učiteljsko službo pa je dobila gđe. A. Novak, dosedanja učiteljica v Galiciji.

Č. o. Fran Kakuška, bivšega kaplana v Dobovi, je knez Schwarzenberg imenoval župnikom v Ottavi pri Krumlovi na Češkem.

Višjim živinozdravnikom sta imenovana gg. Jož. Volovšek v Celju in J. Munda v Brezicah.

V Šmartinu pri Slov. Gradcu je imenovana za učiteljico gđe. Ida Lampe iz Ljubljane.

Iz Mozirja sta se nam doposlali ti-le izjavi, za katere prevzamemo le po tiskovnem zakonu določeno odgovornost: Izjava. Jaz podpisani Matija Merzlak, prejšnji in sedanji občinski svetovalec v Mozirju potrjujem, da res nič ne vem, da bi se bila kdaj nezaupnica našim deželnim poslancem sklenila pri obč. seji, čeprav sem bil navzoč, ko se je sklepala samo enemu državnemu poslancu. V Mozirju, 3. novembra 1901. — Matija Merzlak.

Izjava. Jaz podpisani Franc Paher, bivši obč. svetovalec in sedanji obč. odbornik preklicujem svoj podpis na popravku iz Mozirja v Vašem cenj. listu od 31. oktobra 1901. št. 44., ker res ne vem, da bi se bila kdaj nezaupnica sklenila našim deželnim po-

slancem pri obč. seji, ampak se je sklenila samo enemu državnemu poslancu; in ker je bil moj tamošnji podpis pridobljen po zvijači. V Mozirju, 3. novembra 1901. — Franc Paher.

Iz Ruš nam pišejo: Dne 16. oktobra obhajala je občeprijubljena Goriškova rodbina dan dvojnega veselja. Dr. Kašper Gorišek in njegova blaga soproga sta praznovala namreč srebrno poroko — 25letnico srečnega zakona. Že na predvečer pomenljivega dneva pokazali so vrli Rušani, kako ljubijo in spoštujejo vrlega in požrtvovalnega svojega zdravnika, svojega zvestega prijatelja in svetovalca, gospoda Goriška in njegovo vrlo gospo. Priredili so velikansko bakljado, katere so se vdeležili tudi vsi ruški ognjebranci pod načelstvom g. Mihaela Srna. Godba je veselo svirala. Bil je res čaroben prizor, ko so se mnogoštevilne luči pomikale v dolgih vrstah skozi tmino poznega večera in ko so doneli mogočni in slovesni zvoki ubrane godbe! Pred stanovanjem slavlencev se je vstavil dolgi spreved. Odborniki ruske občine zbrani v polnem številu javili so g. doktorju, da ga je ruska občina, kateri je g. Gorišek že drugokrat predstojnik, ednoglasno izvolila in imenovala častnim občanom, ter slavlencu izročili tudi ob enem krasno izdelano diploma. Zastopana je bila tudi smolniska občina. Drugi dan se je vršila slavnost v cerkvi, katera je bila s cvetlicami divno okrašena. Slovesni sveti maši, katero je služil domači župnik in duh. svetovalec č. g. M. Vurzer, prisostvovalo je razven srebrno-poročencev mnogo odličnjakov in drugega ljudstva. Bilo je zares veličastno! Ruše so storile vse, kar so mogle, da so proslavile one, katere spoštujejo. In sicer po pravici in zaslugi; saj je Goriškova rodbina med blagimi ruškimi rodbinami ena prvih, in saj stoji g. dr. Gorišek, ako naštevamo vrle in značajne može ruske župnije, med prvimi. Želja vseh Rušanov je: Daj Bog, da bi gospod in gospa Gorišek slavila tukaj še zdrava in krepka zlato svojo poroko. — Ob enem pripomnimo, da je g. dr. Gorišek obhajal tudi 25letnico doktorstva. — Drugi vzrok veselja za Goriškovo rodbino pa je bila poroka hčerke gospodične Ele z g. učiteljem Lichtenwallnerjem, katera se je vršila ravno isti dan popoldne. Novemu paru želimo v zakonu isto srečo, kakor sta jo našla nevestin oče in mati, in tisto ljubezen in spoštovanje od strani vseh vrljih ljudi, katero uživata onadva!

Sv. Jurij ob Ščavnici. G. Al Slavič je dal nedavno pri cerkvi oznaniti, da ni naročnik »Štajerca« in da ne piše v njega. Kdor bo še dalje govoril o njem to »laž«, se bo moral pred sodnijo zagovarjati. — Tako je prav! Pametni in razsodni ljudje so že dobro spoznali hudobijo, ki jo uganjajo s svojim »Štajercem« nemškutarski trgovci in njihovi hadžiloji med slovenskim ljudstvom; zato je poštene ljudi sram, če drugi le mislijo ali govorijo o njih, da imajo s »Štajercem« kaj opraviti. Zlasti pa so zadnji čas vsi trezni ljudje, ki so »Štajerca« čitali, pomilovali dopisuna od sv. Jurja, ki na tako surov in podel način napada in blati osebe, katere vsi spoštujejo; zato se oni niti ne zagovarjajo. Kogar pa »Štajer« pri nas hvali, čez tistega pa so itak Jurjevčani že »križ napravili.« — Sicer pa verjamemo, da pristašem »Štajerca« ne more biti prav ljubo, da se pametni ljudje začenjajo zavedati; »Štajer« kajpada ne bo ljubo, da se zlasti mladina, ki ima zdravega duha, giblje! — Razumemo! Le tako surovo naprej, »Štajer«! Pa tudi — mi gremo naprej!!

Iz Ptuj. Na zadnji dopis »Slov. Gosp.« odgovorila je ptujka žaba, sestra giftne krote, na prav nesramen način. Napadenca gg. Lončarič in Havelka se le smejeja tej podlosti, kar je tudi najbolje. Kedo se bode tudi neki jezil, če pride v list, katerega samo ptujsko nemško razumništvo bere. Dopis sam po sebi pa je res tudi smešen. Med drugim piše, da se lahko začne z denarjem, katerega da

tukajšnja posojilnica. Ja bože mili, če bi res to resnica bila, ali ne ve dotični dopisun ptujke žabe, da je v Ptuj tudi nekaj obrtnikov, katere »Südmark« podpira in še celo jim daje brezobrestna posojila. Kakor se nasprotniki jezijo, tako se mi veselimo bodoče narodne trgovine.

Zaspanost ali ka-li? V enoletnem sladkem spanju tava neko »kmetsko bralno društvo« tam nekje blizu Spielfelda. »Kaj šmenta«, vskliknil je nek ud tega društva, »če jaz spim samo en cel dan, pa se vendar enkrat naspim, to društvo pa potrebuje eno celo leto, predno se dobro naspim.« Drugod imajo bralna društva to smešno navado, da prirejajo raznovrstne veselice, podučne shode, gledališke predstave in kaj še ne vse. Mi tukaj blizu Spielfelda pa si rajši izpočijemo, ker smo se že itak pri sklepanju »namerjavane« Ciril-Metodove veselice preveč upehali. Takih mislijo so morda pri našem društvu. Kaj ne? Saj že od 18. novembra lanskega leta naše društvo ni priredilo nič zabave svojim udom. Proč z zaspanostjo! — o.

Iz Makol. Gospod Janez Jerman, posestnik na Jelovcu in blagajnik makolske posojilnice, daroval je za revne tukajšnje šolarje 10 K, za kateri blagi dar se v imenu šolarjev prav srčno zahvali Jožef Svetlin, nadučitelj in šolski vodja.

Poučni shod »Gospodarske zveze«. Drugi ponavljalni poučni shod za knjigovodstvo hranilnic in posojilnic in kmetijskih društev priredi Gospodarska zveza v Ljubljani drugo polovico meseca novembra. Dobro bi bilo, ako bi tudi naša »Zveza slovenskih posojilnic« prirejala enake poučne shode!

Šola v Gotovljah se bode slovesno otvorila dne 17. t. m., in se začne s šolskim podukom dne 18. t. m.

Zveza slovenskih posojilnic v Celju je naklonila za l. 1901 v vsem skup 200 K podpore listu »Slovenska zadruga«, v katerem toči g. Lapajne iz Krškega svojo narodno-gospodarsko, politično in vzgojeslovno limonado. Nikakor ne bode hasnilo Zvezi, ako bo začela podpirati s svojimi skromnimi denarnimi sredstvi »tudi« politične liste, in naj si bodo ti samo Lapajnetove politične smeri.

Iz Št. Jurja ob južni železnici izvemo, da se je kamnosek Anton Kranc po domače Grah, napil dne 1. novembra žganja čez veliko mero v neki gostilni občine Kalobje. Na potu domov je obležal mrtev v jarku.

Iz Kozjega nam pišejo: Pri nas vladajo zelo čudne razmere, katere so vse drugo, kakor prijetne. Nedolgo živeli smo še v lepi slogi in zastopnosti. Trudili se, da smo dobili Slovenci v svoje roke to, kar danes imamo. Kaj pa zdaj? Peščica ljudi si je postavila nalogo, druge obrekovati, svojemu bližnjemu čast krasti in opravljati ostudno delo ovađuštva. Nihče pred njimi ni varen. Vtikajo se v družinsko življenje in oblatijo vsakega, kdor jim ni po godu. Izgovarjajo se ti lažnjivci, da je laž v vojski dovoljena. — Kaj ne, to so biser značaji. Upamo trdno, da bo te osrečitelje naše kmalu noč vzela.

Ljutomerski okraj. Pri nas in še dalje naokoli hodi s svojim blagom po naših sejnih tudi radgonski barvar Reitter; to je namreč tisti človek, ki je imel tudi veliko besedo na znanem nemškem shodu v Radgoni. Tam se je predlagalo, kako morajo nemškutariji po Spodnjem Štajarskem naše ljudstvo pomenčiti z nemškimi šolami (t. j. mučilnicami za slovensko deco), in kako morajo tebe, slovensko ljudstvo z očetovske zemlje pregnati. — In ta farbar Reitter upa ponujati Slovincem svoje blago!!

V Slov. Gradcu se otvori dne 10. t. m. nemška šola. Noben Slovenec se seveda ne udeleži te vsenemške slavnosti.

Slovenska pivovarna. »Ljubljanska kreditna banka« ustanavlja delniško družbo pod imenom »Delniška družba združenih pivovarn v Zalcu in Laškem v Ljubljani«. Gospod Simon Kuček, posestnik tvrde S. Kuketz se zavezuje, da prepusti novi delniški

družbi obe svoji pivovarni v Žalcu in v Laškem z vso opravo in vsem fundusom glasom dveh inventarjev za skupno svoto 550.000 K.

Truplo svojega moža dala — prešičem. Razni listi poročajo, da sta v Slavšini pri Ptujju aretovana kmečka posestnica Alojzija Germič in njen mutasti brat Jožej. Obdolžena sta, da sta umorila moža Alojzije Germiča, Antona Germiča. Štiri leta so že pogrešali Antona Germiča in še-le sedaj je pal sum, da je Alojzija Germič v zvezi s svojim bratom umorila svojega moža. Listi poročajo, da sta zločinca, da bi svoje dejanje prikrila, truplo umorjenčevega deloma sezgala, deloma ga pa dala požreti prešičem.

V Šoštanju je otvoril Radoslav Šribar novo gostilno v lastni hiši. Krstili smo jo slovesno ter jej dali ime »Pri Slovanu«. — Radoslav Šribar kot zvest narodnjak nam je porok, da bo de to ime slovelo po šaleški dolini in čez nje meje. Njemu želimo dober uspeh.

Žičkarjev predlog za občino Zreče. »Slovenski Gospodar« je objavil v zadnji številki nujni predlog, katerega je vložil poslanec Žičkar za občino Zreče. V istem predlogu se nahajajo tudi besede, da je občinski odbor v Zrečah v svoji seji dne 9. junija 1901 — toraj 2 dni pred sklepom zadnjega zasedanja državnega zbora — sklenil, predložiti prošnjo na državni zbor za podporo radi velikih poškodb, katere je pretrpela občina Zreče l. 1898 in 1900. ter 11. junija 1901 — toraj ravno ob sklepu državnozbornega zasedanja je prejel poslanec Žičkar omenjeno peticijo. Da pa pride prošnja na državni zbor v sejo, se mora pred sejo — navadno dan poprej — izročiti v zbornični pisarni. Peticija občine Zreče se toraj ni mogla več vložiti v prejšnjem zasedanju državnega zbora. Poslanec je to tudi naznanil dotičnikom ter obljubil, da vkrene potrebno ob začetku bodočega zborovanja. To je tudi storil. Ne le da je peticijo občine Zreče dne 20. oktobra vložil, sestavil je na podlagi podatkov, navedenih v imenovani peticiji, tudi poseben nujni predlog, ki se nahaja v stenografičnem zapisniku z dne 25. oktobra 1901 (ne zadnjega dne oktobra, kakor trdi »Slov. Narod«). Tako je ta stvar! Mi smo jo popisali natančneje, ker je »Slov. Narod« grdo napadal Žičkarja, češ, da je tako pozno prišel s predlogom. Ko bi bil poslanec Žičkar poprej zvedel za velike poškodbe v Zrečah, bi bil tudi poprej potrebno vkrnil. Tega pa vendar od poslanca V. skupine za Spodnji Štajer, ki obsega 17 sodnijskih okrajev, nikdo ne more zahtevati, da bi morebiti sam skozi celo leto okrog hodil po vseh občinah, katere zastopa, ter popraševal, kje se je zgodila kakšna škoda. Mislimo, da ravno poslanec Žičkar je v tem obziru, kar zadeva podporo po toči ali povod, ki poškodovanim, vselaj vestno izpolnival svoje dolžnosti.

Iz Rogatca nam pišejo: Minulo nedeljo je bil v šentjurski šoli poduk o vinoreji. Velika šolska soba je bila docela napolnjena. Kmetje so z vidnim zanimanjem sledili temeljitemu, a ob enem poljudnemu predavanju g. Kušeca. Poduk o vinoreji je posebno dandanes potreben, ko je že skoraj ali bo vsaj v kratkem povsod zasajena nova trta. Za ta nasad je najprimernejša solnčna lega. Natančen je bil poduk o rigolanju, dreniranju (osuševanju) s cevmi, kamenjem, tudi z lesenimi drogi. Za rogaški okraj se priporočajo te-le vrste: beli burgundec, žlahtnina: bela in rudeča, silvaner (zelenček), laški rizling ter šipon. Važno je za vinorejca, da dobi brezplačno nove nasade. Zborovanje se je završilo z živahnim razgovorom glede vinorejskega društva za ves rogaški okraj. Edini pripomoček, da si naše ljudstvo pomaga v gospodarskem oziru, je vinoreja. Ta pa bo napredovala le, ako se moči združijo. Zato so zbrani kmetje in vinorejci z vsem navdušenjem sprejeli načrt, po katerem se v kratkem ustanovi vinorejsko okrajno društvo. To bo gotovo pomembna organizatorična sila

v gospodarskem oziru v rogaškem okraju. Nova vinska trta bo potom združenih moči imela najboljše gospodarske posledice, dočim bi zadržno gibanje katere druge vrste ne imelo zaželenega uspeha. Vsakemu blagu da ceno njegov prodajalec, le vinsko ceno naj bi določevali kupci?! To pa se dandanes godi, zato morajo vinorejci le zadržnim potom določevati in zdrževati ceno svojim pridelkom. — Živelo torej bodoče vinorejsko združništvo!

Iz Savinjske doline nam pišejo: Pred kratkim se je bil nekdo v »Slov. Gospodaru« nepovoljno izrazil o izabelinem vinu, nekateri so se nad tem spodtikali, in sicer po pravici. Znano je, da se na obeh straneh Savinjske doline razven belega vina prideluje precej izabelinega, ki pa je kot novo vino prav dobro, ima neko prijetno kislino, kot staro pa obče trdijo, da postaje primeroma precej bolj mehko ko druga vina. Že po leti zgubijo nekatera precej svojega prijetnega reza — kar bi se pa gotovo dalo zabraniti z mirnim kletarstvom — to pa prepuščam veščakom. Resnica pa je, da je kot novo vino zlasti na zimo prav dobro. In resnica je tudi, da se naša izabela precej loči od izabeline nekaterih drugih krajev, — ker nima toliko tistega izabelinega duha. Zato pa se je tudi do zdaj zmeraj lahko prodalo in sicer precej drago. Lansko leto od 18—20 kr. To le malo v obrambo resnice in izabele.

Iz ljutomerskega okraja. To vam je bilo »zimsko spanje!« Šele po toliko in toliko spomladih se je začela komaj malo prebujati uboga stvar — namreč »Gospodarsko politično društvo za ljutomerski okraj«. — Pa da se le enkrat zopet zbujaj! Dela ima čez glavo v celem okraju. Zato le želimo, da se zdaj — že ob začetku zopetnega delovanja postavi na pravo stališče, da bo moglo res pomagati našemu krščanskemu slovenskemu ljudstvu; dobro, da si pripravlja zgaj ugodna tla po celem okraju. Le naj potem tudi dela naprej ter združi vse delavne in vnete moči; ne pa, da bi zopet samo malo poropotalo, potem pa v miru — zaspalo! — Med drugimi bo silno važna naloga društva — nekdo je baje že sprožil to misel, — da v kratkem enotno preosnuje ter združi vsa naša bralna društva — času in razmeram primerno. Škoda, da se letos ni mogel vršiti v Mariboru nameravani shod zaupnikov bralnih društev! — Zato pa le brzo in pogumno, pa premišljeno na delo!

Nakup Hribarjeve tiskarne. »Slovenska zadruga« piše o tej zadevi:

Zveza slovenskih posojilnic, ki ima koncesijo za tiskarno, katero ima zdaj g. Dragotin Hribar, namerava to tiskarno kupiti, ker se g. Hribar preseli v Ljubljano, kjer že ima tovarno pletenin. Cena za to tiskarno z vsemi tiskarskimi ter pripravnimi za knjigoveznicu prišla bi na kakih 30.000 K; seveda bi bilo treba tudi pri tem še nekaj obratnega kapitala, tako da bi za prevzete tiskarne in za obrat taiste treba bilo skupaj kapitala okroglo 40.000 kron. Z ozirom na velikansko važnost, katero bi imela tiskarna za razvoj slovenskega posojilništva, in na velikanski pomen, katerega bi tiskarna imela vobče za razmere na Spodnjem Štajerskem, obrača se »Zveza« na slavne posojilnice, da iste pripomorejo »Zvezi slov. posojilnic« do te tiskarne s tem, da se udeležijo pri tem podjetju na tak način, da pristopijo »Zvezi slov. posojilnic« kot družbenice z od 500 do 2000 in več kron. Čez te deleže dobijo dotične posojilnice posebne listine, zadržujejo družbeno pogodbo, ter bodo dobavljale od svojega deleža obresti oziroma dividende, katere bodo na vsak način po občnih skupnih gledih tiskarske obrti višje kakor so navadne obresti. Ker je tiskarska obrt realna obrt, naloži dotična posojilnica vsaj mali del svojega denarja v to podjetje. Kakor hitro bode dovolj fonda skupaj, začel se bode odbor »Zveze slov. posojilnic« pogajati z g. D. Hribarjem ter celo tiskarno dal pregledati in ceniti po strokovnjakih.

Štajerske posojilnice si naj vzamejo na vsak način deleže, da jih ne bodo kje majorizirale kranjske posojilnice, ki so izključno v liberalnih rokah.

Iz Celja. »Mlinar in njegova hči«. Že 3 leta zaporedoma predstavlja se ta igra na vseh svetnikih dan na našem odru. Uloge bile so letos, izvzemši Konrada, popolnoma v novih rokah. Konrad (g. Salmič) pogodil je svojo vlogo, kakor je od tako izbornega

igralca pričakovati, tudi izborni. Pa tudi ostali rešili so svoje naloge v obče zadovoljstvo. Marica (gdč. Dobršek) bila je pristna slika priprostega dekleta, katera v nesrečni ljubezni gine in premine. Korenka (ga. dr. Karlovšek) je pokazala spretnost igrati staro ženico. Županja (gdč. Cizelj) igrala je z veliko samozvestjo skrbno za blagor svoje netjakinje vneto teto. Njen močan, prijeten kakor nalašč za oder rojen glas nas je presenetil; akoravno je prvič nastopala, bilo je njeno igranje za diletantko dovršeno. Mlinarja Črnota je g. Spindler dobro izvajal. To težavno vlogo pač malokdo prav pogodi. Ostale vloge: Pivek (g. dr. Karlovšek), Luka (g. Rebek), Matija (g. Gobec), duhovnik (g. Dobršek) in Andrej (g. Fabian) bile so vse v pravih rokah, tako da je igra splošno dobro vspela. Obisk bil je sreden, zlasti naše boljše inteligence je mnogo manjkalo. Upamo, da bo v prihodnje boljše.

Interpelacija. Poslanec H. pl. Berks je podal v državnem zboru interpelacijo radi porotnih sodišč v Mariboru in v Celju; v njej vprašuje političnega ministra, ali je pripravljen odrediti, da se na sodnih dvorih v Celju in v Mariboru zoper slovenske obtopenice vodi razprava čisto v slovenskem jeziku, in da se pripuste k obravnavam samo porotniki, ki so zmožni slovenščine. Isti poslanec je interpeliral glede imenovanj sodnih uradnikov po Spod. Štajerskem, ker graško višje deželno sodno predsedništvo vse slovenske kandidate, rodod iz Štajerske, hoče spraviti na Kranjsko, in le če tam ni več mest zanje, jih namesti po najzakotnejših krajih Štajerske.

Talijo za rešitev življenja prisodilo je c. kr. namestništvo Karlu Podlogar, zaseb. uradniku v Celju, ker je meseca julija t. l. potegnil iz vode utaplajočo Marijo Krajnc, delavčovo ženo v Gaberjih.

Iz drugega nadstropja hotela »Stadt Wien« v Celju skočil je na cesto Avgust Pogačnik, agent, doma iz Gorenjskega. Ko so ga prenašali v bolnico, je med potoma umrl.

Vinske kupčije ni! Iz ptujskega okraja nam pišejo: V našem okraju se je letos pridelalo manje vina, nego lani; dobro pa je vino skoro tako, kakor lani. Lani so bili kupci za vino, letos pa jih ni. Če se letos vino ponuja kupcu, dobi se odgovor: »Nič ne potrebujem, dobim vino po ceni na Madžarskem, Tirolskem, v Istri in na Laškem.« Vidi se, kakor bi se bili trgovci in kupci dogovorili med seboj! In res se ponuja za haloška vina 7 kr. ali 14 v za liter! To je spekulacija. Svet namreč ve, da naši gospodari kaj radi sproti in skoro za vsako ceno prodajajo pridelke! Navadno nimajo ničesar naprej; nočejo ali ne znajo si gospodarstva tako uravnati, da bi njim ne bilo treba s pridelki kar k židovu ali na trg. Drugod gospodar drži pridelke, da mora kupec k njemu priti, da dobi primerno, pošteno ceno; saj si denar izposodi in čaka s prodajo pridelkov, nego bi njih dal po vsaki ceni in v zgubo! In tako bi moralo biti! Naši gospodarji se hudejejo, grozijo, da vinogradov ne bodo naprej zasajali! Kdo pa bode s tem kaznovan? Kaj pa, ko bi bila toča vse pobila ali mraz vse vzel? Dobro vino se bode že prodalo, če ne zdaj pa pozneje! To mora gospodar pred očmi imeti, vedno trezno in mirno misliti in računati. Kdor bi delo v vinogradu ustavil, bi si napravil največjo škodo! Tedaj nikar obupati!

Iz drugih krajev.

Amerikansko. Angleški dnevnik »The St. Paul Daily News« je razpisal natečaj za najbolj priljubljenega župnika v St. Paul-u Minu, in določil kot nagrado prosti vožnji listek I. razreda iz New-Yorka v Palestino in nazaj in pokritje vseh drugih potnih stroškov. Natečaj je bil odprt vsem župnikom mesta St. Paul brez ozira na veroizpovedanje. Udeležilo

